

PS

PaperS

BUTLLETÍ DEL PARTIT SOCIALDEMÒCRATA

Número 5 - Abril 2007

Ara, amb la nova Europa social

En celebrar el 50è aniversari del Tractat de Roma, que va obrir el camí de la Comunitat Econòmica Europea, el 24 de març del 2007 els socialistes i els social-demòcrates europeus han fet pública, a Berlín, una declaració política: **Ara, la nova Europa social**. Aquest és el lema de campanya del Partit dels Socialistes Europeus, del qual en formem part els social-demòcrates andorrans.

Pels socialistes i els social-demòcrates europeus, l'eco-nomia social de mercat és una força i un fonament damunt del qual Europa pot bastir el gran futur i l'estat del benestar, és un valor positiu i no pas un incon-venient. Els nostres valors comuns de solidaritat, d'igualtat i de respecte de la diversitat, són els principis que han de donar forma al futur.

La nova Europa social, el pro-jecte comú per donar nova embranzida a l'anomenat "model social europeu", és l'ambició política del conjunt del Partit dels Socialistes Europeus que es va concretar al congrés de Porto (Portugal) el mes de desembre del 2006. Un congrés en el qual el nostre partit va estar representat per la presidenta, Mariona GONZÁLEZ, i pel president del grup parlamentari, Jaume BARTUMEU.

Des d'aquí també ens afegim lògicament a aquesta campanya. Perquè Andorra necessita noves polítiques per permetre un bon acostament a l'Europa social. A Andorra li cal un creixement econòmic sostenible, crear llocs de treball de qualitat, salaris més justos,

EDITORIAL

La força que creix

Aquest ha estat el lema del VIIIè Congrés del Partit Social-demòcrata, celebrat a Andorra la Vella el dia 3 de març. Neix de la constatació de que, dia a dia, poc a poc però sense pausa, aquest partit s'està fent gran. La gent d'Andorra se suma al projecte socialdemòcrata, i ho fa no només amb el seu vot, sinó que s'implica personalment, afiliant-se i participant a la vida del partit. Hem viscut un congrés molt especial, amb una gran participació i un nivell de debat que ens fan sentir l'orgull de formar part d'aquest moviment, d'aquesta força que encara ha de créixer més, per poder liderar la reacció de la gent d'Andorra contra l'ultraliberalisme que ara ens governa. La força que vol governar per a tots, i no només per als amics dels qui manen i els seus interessos. El nostre és un projecte de lluita contra totes les desigualtats, de recuperació de la dignitat i l'ètica de les institucions, del compliment íntegre de la voluntat expressada pels andorrans el 14 de març del 1993, amb la votació massiva en favor de la Constitució.

noves i millors formes de protecció social. I també li cal drets compartits, igualtat d'oportunitats, formació continuada i noves formes de conciliació de la vida familiar amb la vida professional.

Si treballem en aquesta via es confirmarà que Europa no és "el problema", com pretenen els liberals de la dreta andorrana, sinó que Europa és la solució als problemes de cohesió social que ha generat la consolidació de les dues Andorres. Han estat els liberals d'Albert PINTAT els que han volgut que hi hagués una Andorra a

És també un projecte que, pel que es veu, fa nosa i posa molt nerviosos els que manen, quan denunciem que els seus interessos són els que guien la seva política. Tan nerviosos que volen intentar guanyar per la via judicial allò que, de tota evidència, veuen perdut per la via democràtica. El Govern ha portat el número 4 de **PaperS** a la fiscalia, volent-hi fer trobar indicis de delictes. Seria còmic, i al límit del ridícul, si no es tractés d'un símptoma més de la deriva autoritària en què s'estan instal·lant els liberals, i d'un ambient irrespirable per la voluntat de controlar-ho tot, inclús l'adversari polític. El millor de tot plegat? La reacció indignada de tota la gent, socialdemòcrata o no, que ens manifesta el seu suport i ens demana que no afluïxem; podeu tranquils, no afluïxarem!

Per acabar, tot i que en les pàgines interiors trobareu els noms de tots els càrrecs elegits pel congrés, signen els dos responsables primers d'aquest Partit –i per tant també d'aquesta publicació–, que no és, en cap cas, anònima: Mariona González, Presidenta, i Francesc Casals, Primer Secretari.

dues velocitats, fent malbé l'ascensor social.

Avui, cinquanta anys després del Tractat de Roma i catorze anys després de l'adopció de la Constitució, els socialdemòcrates andorrans fem una crida a la societat civil, als interlocutors econòmics i socials i a totes les forces de progrés, perquè se sumin al projecte de l'Alternativa. L'Alternativa del govern nou que treballa per una Andorra més democràtica, més social, més oberta, més transparent, més eficaç i més integrada, i al servei dels seus ciutadans..

ANDORRA LA VELLA

Els horts de La Margineda

El projecte social dels *Horts* és una iniciativa de la **Fundació Julià Reig** que respon a la voluntat d'impulsar un servei innovador, que s'adreça a la gent gran, per promoure una qualitat de vida millor a partir d'una activitat útil realitzada en un entorn natural. El Comú d'Andorra la Vella promou aquest projecte social perquè creu en la seva dimensió alhora humana, cívica i ecològica.

Els Horts de la Margineda és una finca propietat de **Molines Patrimonis**, situada a Santa Coloma, d'una superfície aproximada de 1.886 m², que permetrà disposar d'unes 30 parcel·les de 40 m² destinades al conreu d'hortalisses. Molines Patrimonis cedeix de manera totalment altruista aquest terreny.

Amb aquesta iniciativa volem aconseguir els següents objectius bàsics:

- promoure un estil de vida saludable per mantenir la vitalitat;
- afavorir la comunicació i la relació entre els hortolans, facilitant l'esperit de col·laboració;
- contribuir a la conservació de la biodiversitat d'aquest entorn natural per mitjà d'una activitat pròpia de la nostra terra.

Som conscients que un dels components més importants per tenir un estil de vida saludable és l'activitat física, i volem contribuir a desenvolupar un tipus de servei que potenciï activitats per al bon estat físic de la gent gran en un espai obert i en un entorn natural. A això s'hi afegeix la satisfacció de veure créixer les hortalisses, els llegums i les flors. És el conjunt de l'activitat i de l'entorn natural el que dona vida als anys. Per altra banda, i més enllà dels beneficis que conrear un hort comporta per a la salut, cal considerar aquesta pràctica agrària de l'hort com aquella que afavoreix el manteniment de la biodiversitat, el manteniment del medi natural.

És important remarcar, d'una forma expressa, que és tan important el fet de promoure la salut i la vitalitat entre la gent gran com el fet de vetllar perquè els hortolans facin un bon ús del horts, així com que apliquin les pràctiques agrícoles tradicionals més adients per a assolir una collita de major qualitat. I això, sense oblidar que afavorir la pràctica de l'horticultura entre la gent gran representa, a més, un incentiu per a l'alimentació sana amb productes naturals.

SANT JULIÀ DE LÒRIA

De la parròquia de Sant Julià de Lòria sempre s'ha dit que té uns boscos i unes muntanyes meravellosos, dignes d'un paradís. Però, sembla que l'administració i el Comú s'han proposat fer-los malbé, sense adonar-se que tot això és de tots i no només d'ells perquè tenen competències sobre aquesta natura. La competència que tenen és la que el poble els hi ha donat i aquesta és la de preservar i enriquir.

Així ens trobem que a Fontaneda hi ha una depuradora enfonsada, que no sabem si funciona correctament i per tant ho dubtem. A Aixovall hi ha una empresa que es dedica a netejar roba i llença aigua a 30°C al riu d'Os, i això ens fa suposar que també llença la resta de productes de neteja que utilitza. Un altre cas, i potser més greu encara, és el de la depuradora de Sant Julià, que segons els dies o circumstàncies aboca directament aigua bruta al riu. Continuant preservant la natura, s'ha construït un dipòsit d'aigua –necessari– a la Peguera, però la canonada que baixa del bosc s'ha fet d'obra i s'ha deixat tal qual. Penós!

PS - Els membres del Comitè local de Sant Julià de Lòria del Partit Socialdemòcrata esperem que aquestes informacions no donin lloc a que ens punxin els telèfons.

Camps de Neu d'Arcalís, Arinsal i Pal

La proposta de privatització d'Arcalís presentada per la majoria liberal del comú d'Ordino respon principalment a un desig de "treure's un problema de sobre" més que a una voluntat política de dibuixar un futur coherent per a la gestió de les estacions d'esquí de la vall del Nord. La proposta que l'Alternativa pensa tirar endavant des dels comuns d'Ordino i de La Massana és l'elaboració d'un pla conjunt per a la fusió en una única societat dels tres camps de neu: Arcalís, Pal i Arinsal.

Cal recordar els objectius fundacionals dels camps de neu com a motors de desenvolupament econòmic i social de les parròquies, mitjançant la posada en valor de les potencialitats i els atractius propis de l'alta muntanya andorrana, tot i salvaguardant la natura i l'equilibri ecològic. Per a la Alternativa aquests objectius continuen essent vigents, com continua vigent l'obligació dels Comuns de vetllar pel patrimoni comunal.

El que necessiten avui els tres camps de neu és una bona gestió i una estratègia compartida per fer funcionar correctament el que avui ja hi ha. La política d'inversions ha d'estar emmarcada en una estratègia coherent i conjunta i s'ha d'adaptar a les necessitats i a les característiques de cada un dels tres camps. Les dues estacions valen més juntes que la seva suma separada. Per tant aquesta proposta genera una plusvàlua de patrimoni públic alhora que sorgeixen de la fusió un important número de sinèrgies i d'estalvi de costos, i de simplicitats administratives i/o de funcionament.

Existeixen nombroses i evidents raons per les que el pla director i el programa d'inversions de la proposta de privatització d'Arcalís és inaplicable, a més de suposar un greu error estratègic. D'una banda, raons tècniques i comercials:

- El pla director despersonalitza i fa perdre identitat a l'estació d'Arcalís, s'entesta en capturar una clientela que s'adapta molt malament a les condicions morfològiques i climàtiques d'Arcalís i no fa cap esforç per atreure els practicants naturals d'Arcalís.
- Destinar el 50% de les noves inversions a un aparcament cobert és una aberració injustificable, financerament i econòmicament, que no aporta res a la qualitat del servei.
- El tele-mix té un punt d'arribada que li treu tot l'atractiu per a una clientela típica dels aparells híbrids (vianants, acompanyants no esquiadors, etc.). El més lògic és que l'arribada d'un aparell mixt sigui un lloc assolellat i pròxim a restaurants amb terrassa, serveis, botigues, etc. i no que arribi al bell mig d'una pista.

- La pista de la carretera és un greu error (poc pendent, lenta pels esquiadors, impracticable per snowboarders...).
- El tall de la carretera des del futur aparcament a la zona de l'Hortell complica enormement l'explotació del Restaurant del Planell i del taller de maquinària (subministrament de queviures, begudes, recanvis, gas-oil, etc.).
- No hi ha cap plantejament previst per a La Coma (sector amb més sol, topografia més suau).
- L'evidència del canvi climàtic aconsella pujar de cota, en lloc de baixar, les estacions d'esquí.

D'altra banda raons ambientals i de riscs:

- L'aparcament ocupa zones de riu i zones humides (riu d'Arcalís).
- L'arribada del TSD 6 places està en una zona de valor paisatgístic i geomorfològic.
- Les tres inversions "estel·lars" estan afectades per allaus. L'aparcament ocuparà el lloc de dipòsit de la massa de neu (70-100.000 m³) de l'allau de Les Planes. El telecadira de 6 places arriba a una zona d'allaus que afecta l'estació d'arribada i l'inici de les pistes a una i altra banda de l'aparell. El tele-mix també està afectat els darrers 60 metres per una allau.

Davant la inviabilitat objectiva d'aquest pla d'inversions i el que és un pla director coherent d'acord amb les condicions i amb l'experiència de funcionament durant aquests anys de l'estació d'Arcalís, i dins una estratègia global i conjunta amb els camps de neu de Pal i Arinsal.

A qui serveix?

Ara fa un temps, el Comú va donar la concessió de l'explotació de la publicitat i de la senyalització direccional a l'empresa espanyola V.S.A. Els nostres representants al Comú s'hi van oposar i ja van denunciar els seus dubtes sobre el desenvolupament del concurs i van manifestar la impressió de que hi havia alguna cosa que estava feta a mida. Ara, quan s'han començat a veure els elements que ha instal·lat dita empresa i la distribució que se n'està fent pel poble, la reacció dels nostres consellers ha estat novament de rebuig.

Per una part, per la pobre qualitat estètica dels dits elements i, per l'altra, per la quantitat –per ara 44!– i la seva implantació al mig de les voravies que, per si fos poc i per a un millor rendiment publicitari en benefici de l'empresa, s'ha fet de través, de cara als vianants.

I tot això sense cap planificació –oficial– del Comú, però això sí, amb l'acord de la majoria liberal que haurà permès, en molts llocs i amb la ubicació d'elements publicitaris d'una mida exagerada, de fer més estretes unes voravies que ja ho són prou i en altres llocs, obstaculitzar la visió dels conductors, amb el consegüent perill per a la circulació. Cal, a més, no oblidar que aquests entrebancs hi seran, si ningú diu el contrari, durant els deu anys de la concessió. Queda clar que, per dita concessió i en aquestes condicions, es podia pagar un preu alt!

A, per cert, i parlant de pagar: la factura del corrent elèctric de tots els aparells –inclosos els destinats exclusivament a publicitat en benefici de l'empresa– es podria donar el cas de que la paguéssim entre tots, si és que, com la de l'enllumenat públic, va a càrrec de FEDA. I el cost ha de ser considerable!

ENCAMP

Encamp ja té pla d'urbanisme

El passat 22 de desembre el Comú d'Encamp va aprovar de forma definitiva el Pla d'Ordenació i Urbanisme de la Parròquia d'Encamp (POUPE). Els companys del Comú han treballat de valent per assolir aquest resultat d'una forma ràpida (recordem que l'aprovació provisional va tenir lloc el mes de juliol passat) i deixar així tancat aquest instrument de gestió del territori parroquial.

El POUPE defineix un total de 239 unitats d'actuació, de les quals 204 corresponen a la zona d'Encamp. La superfície mitjana d'aquestes unitats va des de poc més de 4.500 m² en les corresponents a sòl urbà consolidat fins als 38.000 m² en les de sòl urbanitzable. L'edificabilitat màxima possible a la parròquia, segons les previsions del Pla, és de deu milions de metres quadrats.

Detallem tot seguit altres dades del POUPE que, pensem, són d'interès: el creixement de població previst passaria dels 13.227 habitants del 2005 als 20.380 habitants el 2.020; la superfície de protecció d'aigües aprovada és de més d'onze milions de metres quadrats i la superfície de parcs, espais lliures, equipaments i serveis tècnics prevista és superior al doble de l'actual; la relació d'aquests espais en sòl urbà i urbanitzable passaria dels 11 metres quadrats per habitant del 2005 als 14 metres quadrats per habitant el 2020.

La publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra en els propers dies (en llegir aquesta nota potser ja serà una realitat) donarà pas a l'aixecament definitiu de la moratòria i a la normalització pel que fa a la tramitació de les matèries incloses en l'instrument.

CANILLO

A Canillo no tenim transport públic

Si tenim en compte que, utilitzant el transport públic, des de Canillo és impossible arribar a la capital abans de les 8h40 del matí i retornar d'Andorra la Vella més enllà de les vuit del vespre –si no s'agafa, en punt, aquest darrer autobús–, i si hi afegim que la freqüència de pas dels autobusos és d'una hora mal respectada, hem de dir que a Canillo no tenim transport públic. D'altra banda, el trajecte Andorra la Vella–Canillo, agafant l'abonament que resulta més econòmic (dos viatges diaris per a 20 dies laborals), en cap cas ens costarà menys de 88 euros mensuals.

Això repercuteix molt negativament en diversos àmbits:

- La Parròquia de Canillo no pot ser apreciada ni escollida per a viure pel ciutadà que no disposa de vehicle propi.
- Tothom qui resideix a Canillo es veu obligat a desplaçar-se amb mitjans privats, el que significa o tenir cotxe –com han de fer els treballadors permanents–, o fer auto-stop –com fan els temporers.
- Viure a Canillo significa imposar-se una sèrie de restriccions i condicionants a l'hora d'escollir feina i indret de treball. Segons quins tipus de feines estan renyides amb viure a Canillo.
- La gent de més edat, i els més joves, veuen molt minvada la seva mobilitat.
- Les possibilitats de les estades dels turistes també es troben reduïdes per l'escassetat del transport públic.

Malgrat les reivindicacions que es fan sentir, i els tímids apunts als programes electorals, en res es veuen resultats. Aquest any d'eleccions, els esforços dels elegits comunals s'esmercen en retocar a l'alça les graelles salarials, augmentar de manera incessant el nombre de personal de l'administració i a fer promeses i favors de tot tipus, però continuen oblidant moltes inversions que millorarien la qualitat de vida de tots els ciutadans.

El transport públic no és una qüestió de competència, comunal o estatal, sinó que és una qüestió de voluntat política encaminada a un veritable interès general. En tot cas, és evident que la iniciativa principal ha de sortir de la Parròquia. Tant com el transport públic sigui privat, està clar que la prioritat del seu funcionament és el guany econòmic i el benefici. Per tant, són necessàries polítiques públiques de millora del transport públic, bàsicament incidint sobre les freqüències, els itineraris, els preus i els horaris. El contrari és limitar el desenvolupament, tan qualitatiu com quantitatiu, de les zones menys poblades i també restringir als seus ciutadans, sobretot als treballadors amb menys recursos, les seves possibilitats socio-econòmiques i la seva qualitat de vida.

Només amb aquestes polítiques els ciutadans de Canillo deixarem d'estar discriminats i, alhora, deixarem de contribuir de manera important a la congestió de les vies de circulació centrals, tindrem una millor qualitat de vida i noves possibilitats socials i professionals, farem més útils i aprofitables les ofertes lúdiques, esportives i de natura de la Parròquia, i podrem participar d'una veritable complementaritat amb la resta del País.

MJS (Moviment dels joves socialdemòcrates)

Volem els drets que ens pertoquen

En el Consell General la majoria de lleis que es tracten estan lligades a l'àmbit de l'economia. Perquè no es debaten lleis socials? I perquè a alguns dirigents del Partit Liberal no els feia gens de gràcia que ens vingués a visitar Cándido Méndez com a representant de la Confederació de Sindicats Europeus? Els Joves del PS hem vist amb bons ulls la visita de Cándido Méndez. A veure si aquest nou impuls ens porta lleis beneficioses per al conjunt de la societat, en concret una llei que reguli el dret de manifestació (un dret reconegut en la nostra constitució), una llei de prevenció de riscos laborals i una llei sindical. Sense el reconeixement dels sindicats no veiem possible un diàleg entre assalariats i empresaris.

un any i mig de mandat d'Albert Pintat (sense oblidar-nos de les dues legislatures i mitja de Marc Forné) i la veritat és que si encara no ho han fet és perquè no els hi interessa. Valdria la pena reflexionar si als nostres governants els preocupa la situació dels assalariats i autònoms d'aquest país.

Andorra està situada en el continent europeu, cert! Però estem a anys-llum de l'Europa Social, l'Europa de l'Estat del Benestar. No tant sols val la pena comparar-nos amb els països més propers o culturalment més similars. Ens podem fixar en l'Assemblea General de Nacions Unides: la gran majoria de països del món han ratificat la Declaració Universal de Drets Humans, de 1948, un text que pretenia

Posteriorment, el 1966, es van elaborar dos tractats internacionals que, aquests sí, tenen caràcter vinculant: el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics i el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals. El primer, Andorra l'ha ratificat; l'altre, no.

Mirant l'articulat del Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals, trobem temes com *la seguretat i la higiene en el treball; el descans, el gaudiment del temps de lleure, la limitació raonable de les hores de treball i les vacances periòdiques pagades, així com la remuneració dels dies festius; el dret de tota persona a fundar sindicats i a afiliarse en el de la seva elecció; el dret de vaga; el dret de tota persona a la seguretat social...*, entre molts altres que ara no transcriurem. Sí! Això ho diu un text de més de 40 anys. Si Andorra compleix aquests drets no tindrà cap problema de ratificar-ho, oi que no? Hem de lamentar que països de Sud Amèrica, Àfrica i Àsia hagin ratificat uns tractats de Nacions Unides de fa més de quaranta anys i Andorra encara no! **No sentiu vergonya?** Sembla obvi que es vol evitar el compromís de ratificar aquest Pacte, **creat per a la defensa dels Drets Econòmics, Socials i Culturals.** La Constitució andorrana estableix, en el Títol I, que qualsevol tractat o acord internacional s'integra en l'ordenament jurídic. No ens estranya que, després de veure l'articulat d'aquest Pacte, el govern liberal no el vulgui ratificar.

Des del Grup Parlamentari Liberal s'ha insistit en fer-nos creure que a mitjans d'any tindrem una llei de sindicats. Ens costa una mica de creure, encara que si compleixen l'expectativa mostrarem la nostra sincera satisfacció. Però ha passat

aconseguir la universalitat de la defensa dels drets humans, però aquesta declaració no és vinculant, ja que tenia la intenció d'abastar el major nombre de països part; és a dir, és una declaració política i no un tractat internacional.

El VIIIè Congrés

Resolucions

El dissabte 3 de març, vam celebrar el VIIIè Congrés. Durant la jornada, interessant i amb molta participació, vam votar els nous càrrecs del partit, d'acord amb el que preveuen els estatuts, i vam debatre i aprovar 13 ponències. Per raons d'espai ens resulta impossible entrar en el que van ser les exposicions i els debats, per la qual cosa només reproduïm tot seguit les resolucions aprovades.

Ponència 1: Ara toca fer un pas més endavant. (Josep Vila)
És per això que en la meua ponència, us demano que fem aquest pas més endavant i que als nostres programes electorals de les properes comunals 2007 figuri assolir aquesta dotació del 0,7% del pressupost d'ingressos per a ajudes humanitàries internacionals durant el tercer any del mandat.

Ponència 2: Sobre la delegació de vot. (Àlex Rossell)
La delegació de vot en els congressos del partit queda limitada al nombre d'una (1) delegació per militant.

Ponència 3: Del dret de vot dels residents a les eleccions comunals. (Xavi Tomàs)
El PS declara sense ambigüitat que la principal mesura d'integració real dels residents a la vida política nacional és facilitar l'accés a la nacionalitat per naturalització. En conseqüència cal avançar en aquest camí amb la finalitat d'equiparar la nostra legislació a les recomanacions del Consell d'Europa, és a dir, permetre l'accés a la nacionalitat als deu (10) anys de residència ininterrompuda al país.

Ponència 4: Sobre la participació dels residents estrangers en la vida pública. (Francesc Rodríguez)
Vista la necessitat constatada pel Partit d'aprofundir en la qüestió de la participació directa de la ciutadania en general i dels residents de nacionalitat estrangera en particular en la vida pública del Principat –especialment la relativa a les institucions i les

decisions de caràcter més local–, s'acorda encomanar a la Comissió d'afers polítics i jurídics, en col·laboració amb el Grup parlamentari, la preparació d'una proposta que inclogui mesures concretes per afavorir aquesta participació, com pot ser l'establiment per als residents estrangers del dret de sufragi passiu, en certes condicions, en els comicis locals. Aquesta proposta ha de ser debatuda i aprovada, si escau, pel Comitè directiu amb el temps suficient per a poder ser inclosa en el programa electoral de les properes eleccions generals.

Ponència 5: Protocol de designació de representacions. (Paco Ruano)
Es proposa que l'executiva creï un protocol de designació de representacions que estigui aprovades per la directiva, aconseguint així transparència, imatge i eficàcia.

Ponència 6: Voluntat i unitat: els dos pilars de l'Alternativa. (Jaume Bartumeu)
S'encarrega al Comitè Directiu, al Comitè Executiu i al Grup Parlamentari que respectivament orientin, executin i portin al debat parlamentari les propostes de l'Alternativa del govern nou en els àmbits de la legislació laboral i, en general, dels drets i llibertats reconeguts en el Títol II de la Constitució.

Ponència 7: La necessitat de legislar l'accés dels ciutadans a la informació. (Ferran Goya)
Es proposa que aquesta ponència es trameti al Grup Parlamentari perquè se li doni en el més breu termini forma de Llei i l'entri a tràmit al Consell General.

Ponència 8: Proposta de modifi-

cació de la Llei de contractació pública. (Ferran Goya)

S'acorda encomanar a la comissió d'economia en estreta col·laboració amb el Grup parlamentari la redacció de les modificacions de l'articulat de la Llei de contractació pública de novembre de 2000.

Ponència 9: Proposta de modificació de la Llei relativa al Dret Successori del Principat, de 31-7-89. (Rosa Ferrer)
S'encomana al grup parlamentari socialdemòcrata que, previ els estudis tècnics corresponents, entri a tràmit parlamentari una iniciativa legislativa de modificació de la Llei relativa al Dret Successori del Principat, de 31 de juliol de 1989, en els termes exposats anteriorment, tot amb la finalitat següent:

- adequar-la a la Constitució
- equiparar els drets dels fills (legítims o il·legítims) en termes d'igualtat
- protegir els drets del cònjuge vidu situant-lo abans dels parents col·laterals en l'ordre de successió
- excloure de la Llei el concepte de separació culposa.

Ponència 10: Relativa a la modificació del Codi Penal. (Rosa Ferrer)

1. S'encomana al grup parlamentari que estudiï la possibilitat d'entrar a tràmit parlamentari una iniciativa legislativa de modificació de l'article 114 de la Llei Qualificada del Codi Penal, de data 21 de febrer de 2005, amb l'objectiu d'excloure el mot habitual, amb les modificacions legislatives concordants i valori l'oportunitat d'incloure en l'article 30 l'agreujant que el fet punible es cometi en l'àmbit domèstic, o qualsevol altra modificació que, a criteri dels experts, s'estimi més ajustat a dret.

2. S'encomana al grup parlamentari socialdemòcrata que encarregui als experts assessors, els estudis necessaris per plantejar reformes i iniciatives legislatives dirigides a lluitar contra la violència de gènere.

Ponència 11: Mesures per afavorir el dret a l'habitatge. (Pere López)
S'encomana al Comitè Executiu que, en el millor termini, creï i posi en funcionament una Comissió

Resolucions

de treball específica –que ha de poder comptar, si escau, amb l'assessorament tècnic, jurídic i econòmic necessari– amb la finalitat que analitzi des d'un punt de vista global tots els aspectes relacionats amb les polítiques d'habitatge i dissenyi les mesures i propostes programàtiques en matèria d'habitatge que el Partit Socialdemòcrata ha de proposar tant en les properes eleccions comunals com en les futures eleccions generals.

S'encomana al Comitè Executiu i al Comitè Directiu que vetllin i impulsin el treball de la Comissió i que abans de que finalitzi el proper mes de juny, es realitzi una reunió extraordinària del Comitè Directiu amb la finalitat d'analitzar i aprovar, si escau, les propostes i conclusions de la Comissió de treball sobre polítiques d'habitatge.

S'encomana al Grup Parlamentari que, en base a les propostes que pugui aprovar el Comitè Directiu en matèria de polítiques d'habitatge, presenti, a partir del segon període de sessions de l'any 2007, les iniciatives legislatives escaients encaminades a promoure de forma efectiva solucions per al problema d'accés a l'habitatge com la sortida al mercat, a preus assumibles, d'una part dels habitatges buits.

Ponència 12: La transversalització de gènere en les polítiques públiques: els informes d'impacte de gènere.

Júlia Martínez-Illescas)
Voluntat política i compromís amb el valor de la igualtat entre gèneres: que el Partit Socialdemòcrata mitjançant els seus òrgans directiu i executiu, es compromet a aplicar la transversalització de gènere en totes les seves estratègies i accions polítiques, i en general a afavorir la igualtat de gèneres.

Ponència 13: Creació de la secretaria d'assumptes GLBT.

(Marc Pons)
Modificació dels Estatuts:
Títol VI DE LA SECRETARIA DE POLÍTQUES D'IGUALTAT Article 48. Correspon a la Secretaria de Polítiques d'Igualtat: la

definició, impuls i coordinació de la participació plena en termes d'igualtat de les dones i de tots aquells col·lectius sotmesos a discriminació a les activitats socials i polítiques,

excepte aquells col·lectius que ja gaudeixin d'òrgan propi d'actuació, reconegut pels presents estatuts

És l'òrgan del partit encarregat de la proposta i promoció de l'aplicació de polítiques que afectin les dones i altres col·lectius discriminats.

Títol XIII DE LA SECRETARIA D'ASSUMPTES GLBT Article 64. Correspon a la Secretaria d'Assumptes GLBT: la definició, impuls i coordinació de les polítiques de lluita pels drets d'igualtat, de no-discriminació, i de normalització de la condició del col·lectiu de Lesbianes, Gais,

Bisexuals i Trangèneres (GLBT). És l'òrgan del partit encarregat de la proposta i promoció de l'aplicació de polítiques que afectin el col·lectiu GLBT.

Càrrecs elegits en el VIIIè Congrés

Comitè Executiu

Mariona GONZÁLEZ REOLIT
Francesc CASALS PANTEBRE
Alain MATEU MONTANÉ
Maite CANO FRANCO
Pere CANALS VALLS
Carol CUREAU BONIT
Manel CASAL RUIZ
Cristina MONTOLIO GUASCH
Xavier GIRÓ LANAO
Maika NIN SANS
Tomàs ZAMORA CUEVAS
Esther SANCHEZ XARGAYÓ

Comitè Directiu

Josep M. BEAL BENEDICO
Joan ARAJOL MIR
Víctor NAUDÍ ZAMORA
Franz ARMENGOL AVELLANA
Manel BAL MÍGUEZ

Martí BAYONA DOMINGO
Francesc CASTILLO ESTRELLA
Josep M. CUCALON DURAN
Robert FONT FELIU
Olga GUASCH MONTOLIO
Pere LÓPEZ AGRÀS
Josep PUJOL CARRASCOSA
Sònia CASTANYER LÓPEZ
Àngel DALMAU AUSÀS
Xavier TOMÀS APARICIO
Alexis ESTOPIÑAN PASQUAL
Anna DOLSA MONTANYA
Yolanda PASTÓ PELEGRÍ
Stephi BASTÚS LOEWE
Xavier LLOVERA MASSANA

Comissió de Garantia

Alfons MIRALLES LLUELLES
Eduard Ricard GARCIA GARCIA
Modest MAYORAL GARCIA

Censor de comptes

Pere LÓPEZ AGRÀS